

عنوان مقاله:

آموزش هوش هیجانی، ناگویی خلقی، سلامت عمومی و پیشرفت تحصیلی

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی تحولی، روانشناسان ایرانی، دوره 5، شماره 19 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

منصوره نیکوگفتار - استادیار دانشگاه الزهرا

خلاصه مقاله:

روابط بین آموزش هوش هیجانی، ناگویی خلقی، سلامت عمومی و پیشرفت تحصیلی در دانش آموزان دبیرستانی در این پژوهش نیمه تجربی بررسی شدند. به منظور ارزشیابی ماهیت تغییر هوش هیجانی بر اساس اکتساب خودآگاهی و تحقق توان بالقوه هوش هیجانی، ۴۰ دانش آموز دختر دبیرستانی به طور مساوی به دو گروه آزمایشی و گواه تقسیم شدند و آزمونهای اندازه خودسنجی هوش هیجانی (شات و دیگران، ۱۹۹۸)، مقیاس ناگویی خلقی تورنتو (تیلور و باگی، ۲۰۰۰)، پرسشنامه سلامت عمومی (گلدبرگ، ۱۹۷۲) و فهرست تجدید نظر شده نشانه های مرضی (فرم کوتاه؛ نجاریان و داودی، ۱۳۸۰) را تکمیل کردند. گروه آزمایشی در ۱۰ جلسه آموزش هوش هیجانی مبتنی بر الگوی نظری سالوی و مه یر (۱۹۹۰)، در خلال ۵ هفته شرکت کردند. در پایان آموزش، آزمونهای پیشین برای دومین بار اجرا شدند. نتایج تحلیل واریانس و کوواریانس داده ها نشان دادند که آموزش هوش هیجانی فقط افزایش مهارتهای اجتماعی (زیرمقیاس هوش هیجانی) و کاهش دشواری در توصیف احساسها (زیرمقیاس ناگویی خلقی) را به دنبال داشت. تفاوت معناداری در پیشرفت تحصیلی و سلامت عمومی گروههای آزمایشی و گواه مشاهده نشد

کلمات کلیدی:

هوش هیجانی، ناگویی خلقی، سلامت عمومی، پیشرفت تحصیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1319987>

